Този текст служи само за информационни цели и няма правно действие. Институциите на Съюза не носят отговорност за неговото съдържание. Автентичните версии на съответните актове, включително техните преамбюли, са версиите, публикувани в Официален вестник на Европейския съюз и налични в EUR-Lex. Тези официални текстове са пряко достъпни чрез връзките, публикувани в настоящия документ

►B РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 610/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, регламенти (ЕО) № 1683/95 и (ЕО) № 539/2001 на Съвета и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета

(ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 1)

Изменен със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►M1	Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година	L 77	1	23.3.2016 г.
►M2	Регламент (ЕС) 2018/1806 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година	L 303	39	28.11.2018 г.

Поправен със:

►C1 Поправка, ОВ L 50, 20.2.2014 г., стр. 37 (610/2013)

►C2 Поправка, ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 91 (610/2013)

▼B

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 610/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 26 юни 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници), Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, регламенти (ЕО) № 1683/95 и (ЕО) № 539/2001 на Съвета и регламенти (ЕО) № 767/2008 и (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета

▼M1

_____

▼B

Член 2

Изменения на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген

Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген се изменя, както следва:

1) В член 18, параграф 1 думите „три месеца“ се заменят с думите „90 дни“.

2) Член 20 се изменя, както следва:

   а) в параграф 1 думите „три месеца в рамките на шест месеца, считано от датата на първото влизане“ се заменят с „90 дни в рамките на всеки 180-дневен период“;

   б) в параграф 2 думите „три месеца“ се заменят с „90 дни“.

3) Член 21 се изменя, както следва:

   а) в параграф 1 думите „три месеца в рамките на шестмесечен период“ се заменят с думите „90 дни в рамките на всеки 180 дневен период“;

   б) параграф 3 се заличава.

4) Член 22 се заменя със следното:

   „Член 22

   „Чуждите граждани, които са влезли законно на територията на някоя от договарящите страни, могат да бъдат задължени да съобщават за присъствието си в съответствие с условията, определени от всяка договаряща страна, пред компетентните органи на договарящата страна, на чиято територия влизат. Тези чужди граждани съобщават за присъствието си при влизане или в срок от три работни дни след влизането, по преценка на договарящата страна, на чиято територия влизат.“.

5) Член 136 се заличава.

▼B

Член 3

Изменение на Регламент (ЕО) № 1683/95

Член 5 от Регламент (ЕО) № 1683/95 се заменя със следното:

„*Член 5*

За целите на настоящия регламент „виза“ означава виза по смисъла на член 2, точка 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 810/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. за създаване на Визов кодекс на Общността (Визов кодекс) (*).

_____

(*) ОВ L 243, 15.9.2009 г., стр. 1.“.

▼M2

_____

▼B

Член 5

Изменение на Регламент (ЕО) № 767/2008

В член 12, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 767/2008 подточка iv) се заменя със следното:

„iv) вече е пребивавал 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки въз основа на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност;“.

Член 6

Изменения на Регламент (ЕО) № 810/2009

Регламент (ЕО) № 810/2009 се изменя, както следва:

1) В член 1 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Настоящият регламент определя условията и реда за издаване на визи за транзитно преминаване или за планиран престой на територията на държави членки с продължителност, която не превишава 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период.“;

2) В член 2, точка 2 буква а) се заменя със следното:

„а) транзитно преминаване или планиран престой на територията на държавите членки с продължителност не повече от 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период;“;

3) В член 25, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) когато по причини, които консулството счита за обосновани, е издадена нова виза за престой през същия 180-дневен период на кандидат, който през този 180-дневен период вече е използвал единна виза или виза с ограничена териториална валидност, позволяваща 90-дневен престой.“;

▼B

4) В член 32, параграф 1, буква а) подточка iv) се заменя със следното:

„iv) вече е пребивавал 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки като титуляр на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност.“;

5) Приложения VI, VII и XI към Регламент (ЕО) № 810/2009 се изменят в съответствие с приложение II към настоящия регламент.

Член 7

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на 19 юли 2013 г.

Член 1, точка 5), буква а), подточка i), член 1, точка 5), буква б), член 2, точки 1) и 2), член 2, точка 3), буква а) и членове 3, 4, 5 и 6, както и приложение I, точка 3 и приложение II се прилагат от 18 октомври 2013 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложенията към Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменят, както следва:

1) Приложение III се изменя, както следва:

а) част Б се заменя със следното:

„ЧАСТ Б1: „Не се изисква виза“;

„ЧАСТ Б2: „Всички паспорти“.

“;

▼B

б) в част В между знаците „ЕС, ЕИП, Ш“ и знаците „ВСИЧКИ ПАСПОРТИ“ се вмъкват следните знаци:

„

►(1) C1

►(1) C1

►(1) C1

▼B

2) В приложение IV, точка 3 първа алинея се заменя със следното:

„3. При влизане и излизане на граждани на трети страни, за които важи задължението за притежаване на виза, печатът по правило се поставя върху страницата срещу тази, върху която е поставена визата.“.

3) В приложение V, част Б буква Е) от Стандартния формуляр за отказ на влизане на границата се заменя със следното:

„☐ (Е) вече е пребивавал/а 90 дни в рамките на предходния 180-месечен период на територията на държавите членки на Европейския съюз“.

4) Приложение VI се изменя, както следва:

а) точка 1 се изменя, както следва:

i) в точка 1.1. се добавя следната точка:

„1.1.4. Съвместни гранично-пропускателни пунктове

1.1.4.1. Държавите членки могат да сключват или поддържат двустранни споразумения със съседни трети страни за създаването на съвместни гранично-пропускателни пунктове, на които граничната охрана на държавата членка и граничната охрана на третата страна извършват една след друга проверки при излизане и влизане в съответствие със своето национално право на територията на другата страна по споразумението. Съвместните гранично-пропускателни пунктове могат да бъдат разположени на територията на държава членка или на територията на трета страна.

1.1.4.2. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава-членка: в двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на държава членка, се предвижда разрешение граничната охрана на третата страна да изпълнява задачите си в държавата членка при съблюдаване на следните принципи:

а) Международна закрила: гражданин на трета страна, който търси международна закрила на територията на държава членка, получава достъп до приложимите процедура в тази държава членка в съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на убежището.

б) Арест на лице или изземване на имущество: ако граничната охрана на третата страна узнае факти, които дават основание за ареста или поставянето под закрила на дадено лице или за изземването на имущество, тя съобщава тези факти на органите на държавата членка, които, независимо от гражданството на засегнатото лице, осигуряват предприемането на подходящи последващи действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право.

в) Лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза и влизат на територията на Съюза: граничната охрана на третата страна не възпрепятства лица, които се ползват с право на свободно движение съгласно правото на Съюза, да влязат на територията на Съюза. Ако има причини, обосноваващи отказ за излизане от съответната трета страна, граничната охрана на третата страна уведомява органите на държавата членка за тези причини и органите на държавата членка осигуряват предприемането на подходящи последващи действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право.

▼B

1.1.4.3. Съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна: в двустранните споразумения за създаване на съвместни гранично-пропускателни пунктове, разположени на територията на трета страна, се предвижда разрешение граничната охрана на държавата членка да изпълнява задачите си в третата страна. За целите на настоящия регламент всяка проверка, извършена от граничната охрана на държавата членка на съвместен гранично-пропускателен пункт, разположен на територията на трета страна, се приема за извършена на територията на съответната държава членка. Граничната охрана на държавата членка изпълнява задачите си в съответствие с Регламент (ЕО)№ 562/2006 и при спазване на следните принципи:

а) Международна закрила: гражданин на трета страна, който е преминал през контрол на излизане от граничната охрана на трета страна и впоследствие поиска международна закрила от граничната охрана на държавата членка, която се намира в третата страна, получава достъп до приложимите процедури на държавата членка в съответствие с достиженията на правото на Съюза в областта на убежището. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на засегнатото лице на територията на държавата членка.

б) Арест на лице или изземване на имущество: ако граничната охрана на държавата членка узнае факти, които дават основание за ареста или поставянето под закрила на лице или изземването на имущество, тя предприема действия в съответствие с националното право, правото на Съюза и международното право. Органите на третата страна приемат прехвърлянето на съответното лице или предмет на територията на държавата членка.

в) Достъп до информационни системи: граничната охрана на държавата членка може да използва информационни системи за обработване на лични данни в съответствие с член 7. На държавите членки се разрешава да предприемат техническите и организационните мерки за сигурност, които се изискват от правото на Съюза за защита на личните данни срещу случайно или незаконно унищожаване или случайна загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп, включително достъп на органите на трета страна.

1.1.4.4. Преди сключването или изменението на двустранно споразумение за съвместни контролно-пропускателни пунктове със съседна трета страна съответната държава членка провежда с Комисията консултации относно съвместимостта на споразумението с правото на Съюза. Вече съществуващите двустранни споразумения се съобщават на Комисията до 20 януари 2014 г.

Ако Комисията прецени, че споразумението е несъвместимо с правото на Съюза, тя уведомява съответната държава членка. Държавата членка предприема всички подходящи стъпки за изменение на споразумението в разумен срок, така че установените несъответствия да бъдат отстранени.“;

ii) в точка 1.2. точки 1.2.1. и 1.2.2. се заменят със следното:

„1.2.1. Извършват се проверки както на пътници, така и на екипажа на влакове, преминаващи външни граници, включително на товарни влакове или на празни влакове. Държавите членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения относно начина на извършване на тези проверки, като съблюдават принципите, установени в точка 1.1.4. Тези проверки се извършват по един от следните начини:

▼B

— на първата гара на пристигане или последната гара на заминаване на територията на държава членка,

— в самия влак по време на транзитно преминаване между последната гара на заминаване в трета страна и първата гара на пристигане на територията на държава членка или обратното,

— на последната гара на заминаване или на първата гара на пристигане на територията на трета страна.

1.2.2. В допълнение, с цел улесняване на железопътния трафик на високоскоростни пътнически влакове, държавите членки по маршрута на тези влакове от трети страни могат също така да решат, по взаимно съгласие със съответните трети страни и при съблюдаване на принципите, установени в точка 1.1.4., да извършват проверки на лица във влакове от трети страни по един от следните начини:

— на гарите в трета страна, където лицата се качват във влака,

— на гарите, където лицата слизат на територията на държавите членки,

— в самия влак по време на транзитно преминаване между гарите на територията на трета страна и гарите на територията на държавите членки, при условие че лицата остават във влака.“;

б) точка 3.1. се заменя със следното:

„3.1. *Общи процедури за проверки на морския трафик*

3.1.1. Проверки на кораби се извършват на пристанищата на пристигане или заминаване или в зона, определена за тази цел, разположена в непосредствена близост до плавателния съд, или на борда на корабите в териториални води по смисъла на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право. Държавите членки могат да сключват споразумения, съгласно които проверки могат да се извършват и по време на преминаването или при пристигането или заминаването на кораба на територията на трета страна, като се съблюдават принципите, установени в точка 1.1.4.

3.1.2. Капитанът на кораба, корабният агент или друго лице, надлежно упълномощено от капитана или утвърдено по удовлетворителен за съответния публичен орган начин (и в двата случая наричано по-долу „капитанът на кораба“), съставя списък на екипажа и всички пътници, съдържащ информацията, необходима съгласно формуляр 5 (за списъка на екипажа) и формуляр 6 (за списъка на пътниците) към Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване, както и — ако е приложимо — номерата на визите или разрешенията за пребиваване:

— най-късно 24 часа преди пристигане в пристанището или

— най-късно към момента на напускане на предходното пристанище, ако продължителността на пътуването е по-малка от 24 часа, или

— ако пристанището, където ще има престой, не е известно или ако се е променило по време на пътуването — в момента, в който тази информация е налице.

Капитанът на кораба предава списъка(ците) на граничната охрана или — ако това е предвидено от националното право — на други компетентни органи, които незабавно препращат списъка(ците) на граничната охрана.

▼B

3.1.3 Граничната охрана или посочените в точка 3.1.2. органи изпращат на капитана на кораба потвърждение за получаване (подписано копие на списъка(ците) или потвърждение за получаване в електронен вид), което той представя при поискване, когато корабът е в пристанище.

3.1.4. Капитанът на кораба докладва незабавно на компетентния орган за всякакви промени в състава на екипажа или броя на пътниците.

Капитанът на кораба също така уведомява компетентните органи незабавно и в срока, определен в точка 3.1.2., за присъствието на пътници без билет на борда. Въпреки това за пътниците без билет отговорен остава капитанът на кораба.

Чрез дерогация от членове 4 и 7 на лицата, които се намират на борда на кораба, не се извършват системни гранични проверки. Въпреки това и само когато това е обосновано от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, граничната охрана извършва претърсване на кораба и проверки на лицата, намиращи се на него.

3.1.5 Капитанът на кораба уведомява компетентния орган за отпътуването на кораба своевременно и в съответствие с действащите правила на съответното пристанище.“;

в) точка 3.2. се изменя, както следва:

i) точка 3.2.1. се заменя със следното:

„3.2.1. Капитанът на кораб за пътешествия предава на компетентния орган маршрута и програмата на пътешествието, веднага щом те бъдат определени и в рамките на срока, определен в точка 3.1.2.“;

ii) в точка 3.2.2. втора алинея се заменя със следното:

„Въпреки това проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби се извършват само когато това е обосновано от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция.“;

iii) в точка 3.2.3., букви а) и б) препратката към „точка 3.2.4.“ се заменя с препратка към „точка 3.1.2.“;

iv) в точка 3.2.3., буква д) втора алинея се заменя със следното:

„Въпреки това проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби се извършват само когато това е обосновано от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция.“;

v) точка 3.2.4. се заличава;

vi) в точка 3.2.9. втора алинея се заличава;

vii) в точка 3.2.10. се добавя следната буква:

„и) точка 3.1.2. (задължение за предаване на списък на пътниците и списък на екипажа) не се прилага. Ако в съответствие с Директива 98/41/ЕО на Съвета от 18 юни 1998 г. относно регистрацията на лица, които плават на борда на пътнически кораби, които оперират по направление към или от пристанища на държавите-членки от Общността (*) трябва да бъде изготвен списък на лицата на кораба, до 30 минути след заминаването от пристанище на трета страна капитанът на кораба изпраща копие от този списък на компетентния орган на пристанището на пристигане на територията на държавите членки.

(*) ОВ L 188, 2.7.1998 г., стр. 35.“;

▼B

viii) добавя се следната точка:

„3.2.11. Когато на борда на ферибот, пристигащ от трета страна с повече от едно междинно спиране на територията на държавите членки се качват пътници само за останалата отсечка в рамките на тази територия, тези пътници подлежат на проверка при излизане на пристанището на заминаване и на проверка при влизане на пристанището на пристигане.

Проверките на лицата, които по време на междинните спирания вече са били на ферибота и не са се качили на него на територията на държавите членки, се извършват на пристанището на пристигане. Когато страната на местоназначение е трета страна се прилага обратната процедура.“;

ix) добавя се следната точка със заглавие:

„Товарни превози между държави членки

3.2.12. Чрез дерогация от член 7 не се извършват гранични проверки на товарен превоз между две или повече пристанища, разположени на територията на държавите членки, при който няма спирания на пристанища извън територията на държавите членки и който се състои в превоз на товари.

Въпреки това и само когато са обосновани от оценка на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, се извършват проверки на екипажа и на пътниците на тези кораби.“.

5) Приложение VII се изменя, както следва:

а) в точка 3 точки 3.1. и 3.2. се заменят със следното:

„Чрез дерогация от членове 4 и 7, държавите членки могат да разрешават на моряци, които притежават документ за самоличност на морско лице, издаден в съответствие с Конвенция № 108 (1958 г.) или Конвенция № 185 (2003 г.) на Международната организация по труда (МОТ) за документите за самоличност на моряците, Конвенцията за улесняване на международното морско корабоплаване и съответното национално право, да влизат на територията на държавите членки, като слизат на брега за престой в зоната на пристанището, където са акостирали корабите им, или в съседни общини, или да излизат от територията на държавите членки, като се връщат на корабите си, без да се представят на гранично-пропускателен пункт, при условие че имената им са включени в списъка на екипажа за кораба, на който са членове, и който е предварително предаден за проверка на компетентните органи.

Въпреки това, предвид оценката на рисковете, свързани с вътрешната сигурност и нелегалната имиграция, преди да слязат на брега, моряците подлежат на проверка от граничната охрана в съответствие с член 7.“;

б) в точка 6 се добавят следните точки:

„6.4. Държавите членки определят национални точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с ненавършили пълнолетие лица и уведомяват Комисията за тях. Комисията предоставя на държавите членки списък на тези национални точки за контакт.

6.5. В случай на съмнение, свързано с някое от обстоятелствата, посочени в точки 6.1. — 6.3., граничната охрана използва списъка на националните точки за контакт за провеждането на консултации във връзка с ненавършили пълнолетие лица.“;

▼B

в) добавят се следните точки:

„7. **Спасителни служби, полиция, пожарни екипи и гранична охрана**

Правилата за влизане и излизане на членовете на спасителни служби, полицията, пожарните екипи, които действат в извънредни ситуации, както и на граничните служители, преминаващи границата при изпълнение на професионалните си задачи, се определят от националното право. Държавите членки могат да сключват двустранни споразумения с трети страни относно влизането и излизането на такива категории лица. В тези правила и двустранни споразумения могат да се предвидят дерогации от членове 4, 5 и 7.

8. **Офшорни работници**

Чрез дерогация от членове 4 и 7, не подлежат на системни проверки офшорните работници по смисъла на член 2, точка 18а, които редовно се връщат на територията на държавите членки по море или въздух, без да са били на територията на трета страна.

Въпреки това при определяне на честотата на извършваните проверки се взема предвид оценката на рисковете от нелегална имиграция, по-специално когато бреговата зона на трета страна се намира в непосредствена близост до разположен в морето обект.“.

6) В приложение VIII стандартният формуляр се изменя, както следва

а) думите „печат за влизане“ се заменят с думите „печат за влизане или излизане“;

б) думите „влязъл/ла на“ се заменя с думите „влязъл/ла или напуснал/а“.

▼B

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приложенията към Регламент (ЕО)№810/2009 се изменят, както следва:

1) В приложение VI, в Стандартния формуляр за уведомление или обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза точка 4 се заменя със следното:

„4. ☐ вече сте пребивавали 90 дни в рамките на текущия 180-дневен период на територията на държавите-членки като титуляр на единна виза или на виза с ограничена териториална валидност“.

2) В приложение VII, точка 4 четвърта алинея се заменя със следното:

„Когато дадена виза е валидна за повече от шест месеца, продължителността на престоите е 90 дни в рамките на всеки 180-дневен период“.

3) В приложение XI, член 5, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Издадената виза е единна, многократна входна виза, разрешаваща общ срок на престой не по-дълъг от 90 дни за периода на олимпийските и/или параолимпийските игри.“.